

Ordet „autoriserede“ maa i Genhold til, hvad der er foreslaaet ved § 4, naar dette bifaldes, indskydes i første Passus foran „Laanes og Creditkasser“.

§§ 8—10 omhandle Skattecommissionerne og deres Sammensættelse.

Da det nærværende Lovudkast, uden at holde fast ved det System, som var opstillet i det ældre Lovforslag, indeholder et System, der er meget forskjelligt fra det, som var fremsat i den Betænkning, som Udvalget afgav i forrige Session, men vi heller ikke kunne tiltræde det nye System, som Lovudkastet har opstillet, vil det være nødvendigt noget omstændeligere at udvikle de saaledes fremkomne forskjellige Systemer; thi det tør saaledes haabes, at det vil blive indlysende, hvorfor Udvalget maa holde fast ved det tidligere tiltraadte System eller idetmindste ved en Modification af dette, der gaaer ud fra den samme Grundtanke, som den af det tidligere Udvalg opstillede.

Efter det i forrige Session Folkethinget forelagte Lovudkast til en Indkomsskat skulde Skatteansættelsen gennem Skattecommissionerne i Byerne og i Landcommunerne være en reen Communesag; det skulde overalt være Communes Repræsentation, der selvstændigt foretog den hele Ansættelse; herfra skulde, strengt taget, kun Kjøbenhavn gjøre en Undtagelse, men iøvrigt skulde det i alle Communer være enten Sogneforstanderskabets eller Borgerrepræsentantskabets samtlige Medlemmer, der skulde danne Skattecommissionerne, hvori dog den vedkommende communale Corporation kunde tilforordne sig et eller to Medlemmer ved Behandlingen og Bedømmelsen af enkelte Tilfælde.

Skattecommissionerne skulde heller ikke staae i nogen directe Forbindelse med hinanden, og Skatteansættelsens Eensformighed var derfor langt fra at være betrygget, end ikke ved noget Middel søgt tilvejebragt. Omendstøndt der i en vis Henseende, var tillagt Skattecommissionerne en høj Grad af Myndighed, idet de, ikke blot efter deres Skjøn, og uden at Appell skulde kunne finde Sted, kunde ansætte de Skattepligtige, som efter gjentagne Tilfælgelser udebleve (§ 15), men ogsaa overhovedet havde at revidere de Skattepligtiges Angivelse af

deres Indtægt af forskjellig Art, og kunde forhøje dem (§§ 17 og 19), saa var deres Hverv dog i en vis Henseende et blot underordnet eller forberedende, idet Over-Stattecommissionerne i Embeds Medfør havde at revidere deres Protokoller (§ 21), og Ansættelsen for hver enkelt Skattepligtigs Vedkommende ikke kunde ansees for definitiv, førend Over-Stattecommissionerne havde fuldendt deres Hverv.

Den egentlig dømmende eller afgjørende Myndighed skulde saaledes ligge hos Over-Stattecommissionerne, og under den Stilling, hvori disse efter Lovudkastet stode til Skattecommissionerne, maatte det ogsaa synes mindre nødvendigt at have en Garantie for disse Sidstes eensformige Fremgangsmaade, og maatte det synes mindre betænkeligt at lade Skatteansættelsen paa det første Stadium fremtræde som en reen Communesag.

Af Over-Stattecommissioner skulde der være tre Slags, en for Kjøbenhavn, en for hver Landstingskredsens Kjøbstæder, og en for hver Jurisdiction's Landcommuner. I hver af disse Over-Stattecommissioner skulde en Regjeringscommisfairs præstere, og Over-Stattecommissionerne skulde desuden bestaae i Kjøbenhavn af 9 af den samlede Communalbestyrelse valgte Medlemmer, i Kjøbstæderne af 4 Kjøbstadsborgere, der ved frit Valg være valgte af Delegerede, som dertil være udnævnte af de vedkommende Kjøbstæders Borgerrepræsentanter, og i Landdistricterne af Dommeren og af 3 af Landdistrictet's Beboere, som dertil være valgte af Delegerede af Sogneforstanderskaberne, i Lighed med hvad der var foreskrevet om Valgene i Kjøbstæderne.

Hos disse Over-Stattecommissioner skulde ikke blot Afgjørelsen af de til dem paaanførte Sager ligge, men ogsaa den endelige Fastsættelse af samtlige Ansættelser, dog saaledes, at Regjeringscommisfairs skulde være berettiget til at foreslægge ethvert Tilfælde, om hvilket han ikke kunde blive enig med Over-Stattecommissionens øvrige Medlemmer, for Finantsministeriet, hvis Afgjørelse ogsaa kunde afges af Over-Stattecommissionens Majoritet (§ 21).

Mod dette System opstillede det da udnævnte Udvalg i sin afgivne Betænkning et andet, hvorved man troede bedre at betrygge